

Billighed at kunde stilles lige med den mundtlige Prøve, der jo desuden er langt mere omfattende og flersidig, medens den skriftlige sædvanlig kun har at gjøre med et enkelt Emne. Formentlig bør den mundtlige Prøve som hidtil have bestemt Overvægt, s. Ex. som 3:1 eller i alt Fald 2:1.

- 8.** I „Danst“ er Fordringen skjærpet ved Tilføining af „noget Kjendstabs til Versformer“. Denne forøvrigt noget ubestemte Fordring maa formentlig helst undgaaes, ikke blot fordi enhver Forøgelse, som foran bemærket, for Tiden er lidet tilraadelig, men ogsaa fordi Metrik dog vist hører til det, der hos disse Examinander uden væsentligt Savn kan undværes. Det kan vist overlades til Læreren at bedømme, om Betingelserne ere til Stede for at kunne føre et Hold eller en Del af Eleverne lidt ind deri.
- 10.** Under „Pædagogik“ findes under a. tilføiet som nyt: „Fysiologi og Sundhedslære“ med Henvisning til et Par ikke saa smaa Lærebøger. Muligvis kunde denne virkelige Forøgelse af Undervisningsstoffet være anbefalelig eller i alt Fald acceptabel, hvis det under 1 fremtatte Hovedforslag en Gang under forandrede Forhold kunde gennemføres. Men saa længe den nuværende Ordning og Læseplan er gjældende — hvorefter Pædagogik som bekendt er henlagt til 3die Aar alene — maa der fra Seminariernes Side sikkert gjøres Indsigelse mod enhver Udvidelse af Fagets jensest i 1875 bestemte Omfang, idet man med Nød er i Stand til at naa igjennem det, som allerede foreligger, særlig efter Heegaards omfangsrige Bog „Om Opdragelsen“. — Forøvrigt skjønner jeg ikke rettere, end at der aabner sig en Vej til i alt Fald at blive forstaaet for Paul Bert ved Benyttelse af, hvad Heegaard har givet under „legemlig Opdragelse“ 1—8, hvorved det Væsentligste i den angivne Retning vil kunne naaes.
- 11.** Under „Skolegjerning“ ligger Skjærpelsen ikke i Omfanget, idet Fordringerne maa antages at være de samme som hidtil, men derimod i selve Prøvens Indretning. Vistnok kan der være noget skuffende ved den Form, den praktiske Prøve i de senere Tider har — hvad dog aabenbart nærmest er hidført ved den efter Examen-Kommissionens Oprettelse i „Bestemmelserne“ tilføiede uheldige Anmærkning om, at Opgaverne skulde meddeles Examinanderne „Aftenen før Prøvens Afholdelse“; Noget, som tilforn og navnlig ogsaa i Reglerne fra 1857 var ganske ukjendt. Den nu foreslaaede Form for Prøven er væsentlig den samme, som brugtes her ved Seminarier, saalænge Examen holdtes her, dog at Regelen var, at Examinanden traf sin Opgave saavel i Katechisation som i de andre Fag, i det Dieblik, da hans Formand begyndte; og vi have fundet denne Fremgangsmaade ganske vel svarende til Niemedet. Naar der nu i Forslaget b. og c. kræves, at Behandlingen skal finde Sted paa staaende Fod, uden al Forberedelse, da ligger heri jo vel en yderligere Skjærpelse, der kan synes streng nok for de unge Examinander, der kun ere rene Begyndere i Faget. Men, foruden at Vilkårene i alt Fald ville være lige for alle, vil det Betænkkelige vistnok i væsentlig Grad hæves, naar det erindres — hvad der ikke kan tvivles om — at Censorerne selvfølgelig ere klare over, at det, som ved den praktiske Prøve skal bedømmes, ikke kan være en allerede vunden, udviklet og modnet „praktisk Færdighed“, hvilken efter Sagens Natur først kan ventes opnaaet gennem selve det efterfølgende praktiske Skoleliv; men mere Gvne og Anlæg i denne Retning, samt Examinandens Begreb om og Greb paa at tale undervise og ledende for Børn, saa vidt saadant fornuftigvis kan ventes hos Begyndere og forøvrigt lægge sig for Dagen i en kort Prøve. Og da der saaledes ved Bedømmelsen sikkert altid vil blive anlagt en relativ Maalestok, saa tør Prøvens Form antages at have mindre Betydning og i ethvert Fald at være uden Fare.